

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Geënt

Met de term ‘cultuur’ worden de normen, gewoonten en overtuigingen bedoeld die een bepaalde groep of samenleving heeft.

Cultuur groeit en verandert met de tijd. Als je in een bepaalde cultuur opgroeit, dan zijn de normen van die cultuur ingebakken. Door onze cultuur en achtergrond kan een bepaalde manier van denken of een bepaalde manier van doen, traditie worden. We kunnen ons dus het volgende afvragen: *Wat is de cultuur van de kerk vandaag? Wat wordt aanvaard omwille van traditie? Wat is waarheid?*

Met dit in ons achterhoofd, laten we onszelf nog een vraag stellen:

Is het voor het eerst in het Nieuwe Testament dat God ervoor zorgde dat de heidenen geënt kunnen worden op Israël?

De meesten zouden zeggen dat dit inderdaad het geval is. Maar, spreekt men dan vanuit traditie of vanuit waarheid? Begrijpt de kerk dat zij deel uitmaakt van Israël of gelooft ze dat ze een aparte entiteit is? Het is niet zo moeilijk om de waarheid hierover te vinden;

Exodus 12:49

Eén wet is er voor de ingezetene en voor de vreemdeling die te midden van u verblijft.

Dit vers volgt meteen op het vers waarbij God het Pascha en het Feest van de Ongezuurde Broden heeft ingesteld. De Wet was dus niet enkel voor de geboren Israëliet. De Heer stond toe dat de vreemdeling – ofwel de niet als ingezetenen geboren Israëlieten - worden geënt in Israël en gelijk worden geteld aan Israël, met dezelfde Wet. Ze moeten zelfs het Pascha en Feest van de Ongezuurde Broden houden!

De vreemdeling, bijwoner of buitenlander wordt ook genoemd in de geboden die ze moeten houden:

- De Sjabbat (Exodus 20:10)
- Jom Kippoer (Leviticus 16:29)
- Shavoe’ot (Deuteronomium 16:11)
- Soekot (Deuteronomium 16:14)

Deze niet geboren Israëlieten kregen gelijke gerechtigheid als geboren Israëlieten binnen het

rechtssysteem van Israël:

Leviticus 24:22

Voor u geldt één recht, zowel voor de vreemdeling als voor de ingezetene, want Ik ben de HEERE (JHWH), uw God.

Ze mochten ook deelnemen aan de aanbidding in de Tabernakel en de Tempel:

Numeri 15:15-16

Voor u, gemeente en voor de vreemdeling die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: **net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) zijn.** Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Komt er een vergelijkbaar vers uit het Nieuwe Testament in je gedachten?

Galaten 3:28

Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus (de Messias Jesjoea).

Romeinen 10:12-13

Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Eén en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen. Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.

Het was niet iets nieuws. Het begrip was al zeer oud! Zoals Jahweh zei: “... net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) zijn.” Wat dus onderwezen wordt in het Nieuwe Testament, is hetzelfde als wat onderwezen werd in het Oude Testament.

Onze Messias confronteerde en bestrafte de cultuur van de tijd waarin Hij op aarde was. Wat *was* de cultuur? De Farizeeën en de wetgeleerden onderwezen veel problematische tradities, waarvan velen in strijd waren met de Wet van God, de Torah. Markus 7 gaat over zo'n confrontatie tussen Jesjoea en de geestelijke leiders van Zijn tijd. In het boek Handelingen zien we dat de tradities van deze onderwijzers nog steeds bestaan en voor problemen zorgen, zelfs na de hemelvaart van Jesjoea. Laten we eens kijken naar de woorden van Petrus in Handelingen 10.

Handelingen 10:28

En hij zei tegen hen: U weet dat het een Joodse man niet toegestaan is om met iemand van een ander volk om te gaan of bij hem binnen te gaan; maar God heeft mij laten zien dat ik geen mens onheilig of onrein mag noemen.

Je zult nergens in de Wet van God vinden dat ze *niet* mochten omgaan met een vreemdeling, met name als het een Godvrezende vreemdeling was, die zijn heidense cultuur achter zich had gelaten om een Israëliet te worden. We vinden door de Schriften heen dat niet-Hebreeërs vaak deel werden van Israël. Toen Petrus zei dat het 'onwettig' was om met buitenlanders om te gaan, verwees hij naar een on-Bijbelse traditie van de Farizeeën die algemeen werd aanvaard in hun samenleving en cultuur. Deze

tradities werden vaak de mondelinge wet genoemd, of tegenwoordig bekend als de Talmoed.

Ruth kwam uit Moab (een heidense) en toch werd ze deel van Israël.

Ruth 1:16

Maar Ruth zei: Dring er bij mij niet langer op aan u te verlaten en terug te gaan, bij u vandaan. Want waar u heen gaat, zal ik ook gaan, en waar u overnacht, zal ik overnachten. **Uw volk is mijn volk** en uw God mijn God.

Ruth, maar ook Rachab, de hoer uit Jericho die de twee verkenners hielp, werden *niet alleen* deel van Israël, maar staan ook vermeld in het geslachtsregister van Jesjoea in Mattheüs hoofdstuk 1.

Mattheüs 1:5

Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isaï;...

Deze vrouwen waren geënt op Israël, lang voordat Romeinen 11 werd geschreven. God heeft steeds voorzien voor een ieder die voor Hem kiest. Dezelfde zegeningen die worden ontvangen door de gehoorzaamheid aan Gods Wet, zijn zowel voor de geboren Israëlieten als voor de heidenen die God wilden volgen.

God Zelf nodigt buitenlanders uit die de Sjabbat houden om in Zijn “huis van gebed voor alle volkeren” te komen.

Jesaja 56:2-3

Welzalig een sterveling die zo handelt,
het menskind dat daaraan vasthoudt;
die de Sabbat in acht neemt, zodat hij die niet ontheiligt,
en die zijn hand ervoor behoedt om enig kwaad te doen.

Laat de vreemdeling die zich bij de HEERE (JHWH) gevoegd heeft, niet zeggen:
De HEERE (JHWH) heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden;

Jesaja 56:6-7

En de vreemdelingen die zich bij de HEERE (JHWH) voegen
om Hem te dienen en om de Naam van de HEERE (JHWH) lief te hebben,
om Hem tot dienaren te zijn;
allen die de Sabbat in acht nemen, zodat zij hem niet ontheiligen,
en die aan Mijn verbond vasthouden:
hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg,
en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed.
Hun brandoffers en hun slachtoffers
zullen welgevallig zijn op mijn altaar.
Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden **voor alle volken.**

De Sjabbat, de offerdienst, de gehele Torah, is bedoeld voor alle mensen, eerst voor de Jood, maar ook voor de heiden.

Maar wat bepaalt dan of je Gods kind bent? Moet je behoren tot het nageslacht van Abraham?

Nee.

Onthoud, de Farizeeën in Johannes 8, die behoorden tot het nageslacht van Abraham, beweerden dat Abraham hun vader was. Toch zei Jesjoea dat ze kinderen waren van de duivel. Een groot verschil! In Romeinen 9 staat er zelfs:

Romeinen 9:6

... want niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël.

Wat betekent dat?

Dat betekent dat als je tot het vleselijke zaad van Abraham behoort, je niet automatisch tot zijn geestelijke zaad behoort. Dit is altijd al zo geweest. Volgens Jesjoea zijn degenen die in hetzelfde geloof en in dezelfde gehoorzaamheid van Abraham leven, Zijn kinderen. Deze gedachte vinden we ook terug bij Jakobus.

Jakobus 2:21-24

Is Abraham, onze vader, niet uit de werken gerechtvaardigd, toen hij Izaäk, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet u wel dat het geloof samenwerkte met zijn werken en dat door de werken het geloof volmaakt is geworden? En de Schrift is vervuld die zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd. U ziet dus nu dat een mens uit werken gerechtvaardigd wordt en niet alleen uit geloof.

Geloof *en* gehoorzaamheid gaan dus samen, omdat gehoorzaamheid aan Gods Wet – en niet aan die van de mensen - het bewijs is van ons geloof. Dit is altijd zo geweest. ***Het Woord is het zaad. Geloof in God (het Woord) is de wortel. Gehoorzaamheid aan Zijn Wet is de vrucht.***

Overdenk dit eens vanuit Deuteronomium.

Deuteronomium 29:10-13

U staat heden allen voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), uw God: uw stamhoofden, uw oudsten en uw beambten, alle mannen van Israël, uw kleine kinderen, uw vrouwen, **en uw vreemdeling die in het midden van uw tentenkamp is**, van uw houthakker af tot uw waterputter toe, **om het verbond van de HEERE (JHWH), uw God, en Zijn vervloeking, binnen te gaan, dat de HEERE (JHWH), uw God, heden met u sluit, opdat Hij u heden voor Zichzelf tot een volk bevestigt**, en Hij voor u tot een God is, zoals Hij tot u gesproken heeft en zoals Hij uw vaders, Abraham, Izaäk en Jakob, gezworen heeft.

Dit vers zegt ons dat zij die in Zijn verbond wandelen, bevestigd worden als ZIJN volk, zelfs de bijwoner, zelfs de heiden. Het is niet omdat je tot het nageslacht van Abraham, Izaäk en Jakob behoort, maar omdat je leeft zoals zij leefden – in hun geloof, in hun gehoorzaamheid. Dus zij die Zijn verbond binnengaan, worden door Hem Zijn kinderen genoemd. Dit zien we ook enkele verzen verderop.

Deuteronomium 29:14-15

En niet alleen met u sluit ik dit verbond en deze vervloeking, maar met hem die hier heden bij ons staat voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), onze God, en met hem die hier heden niet bij ons is.

Onze Messias zei dat Hij niet kwam om de Wet af te schaffen. (Mattheüs 5:17-20).

Waarom zei Hij dat? – Omdat het voor al Gods kinderen is, Jood en heiden. Wanneer heidenen door hun geloof in Israël worden geënt, worden ze onderdeel van het ENE lichaam, de ENIGE heilige natie van Israël - en de ENE Wet voor allen is de norm waarmee we ons leven moeten leiden. Daarom moeten we het voorbeeld van de Messias volgen in het gehoorzamen van de Wet. In ons geloof worden we bevestigd dat we kinderen van Jahweh zijn en door onze gehoorzaamheid uit geloof bewijzen we dat we Zijn kinderen zijn.

Nogmaals ... In ons geloof worden we bevestigd dat we kinderen van Jahweh zijn en door onze gehoorzaamheid uit geloof bewijzen we dat we Zijn kinderen zijn.

We moeten geloven in het Woord van God. Als het zaad van het Woord echt in ons is, kan het *alleen* maar dezelfde vrucht voortbrengen die in Messias Jesjoea voortgebracht werd, namelijk gehoorzaamheid aan de Wet.

Het is al vanaf het begin zo dat een soort alleen dezelfde soort kan voortbrengen. Het zaad (het Woord) dat in de Messias was, is hetzelfde zaad (het Woord) dat door ons geloof in ons moet zijn. Het bewijs dat dit zaad in ons is, zijn de vruchten die we voortbrengen. Het ging nooit over afkomst. Het ging steeds over het geloof en de wandel die uit die afstamming afkomstig zijn.

Galaten 3:7

Begrijp dan toch dat zij **die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.**

Efeze 2:11-13

Bedenk daarom dat u die **voorheen heidenen was in het vlees** en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het **burgerschap van Israël** en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. **Maar nu**, in Christus Jezus, bent u, die voorheen veraf was, door het bloed van Christus dichtbij gekomen.

En een paar verzen erna...

Efeze 2:18-19

Want door Hem hebben wij beiden door één Geest de toegang tot de Vader. **Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners**, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God,

Dat wil zeggen: we worden deelgenoot van Israël, precies zoals Ruth en Rachab. Velen hebben moeite om dit Schriftgedeelte goed te begrijpen, dus lezen we het nog eens.

Efeze 2:19

Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners (heidenen), maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God (Israël),

Ook Petrus zegt het volgende ...

1 Petrus 2:10

... u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.

We worden opgeroepen om in Zijn heilige (apart gezette) natie te komen. Zo eenvoudig is het!

1 Petrus 2:9

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, **een heilig volk**, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte, opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Wij zijn een heilig ‘volk’ – enkelvoud; Dit komt hiermee overeen

Exodus 19:6

U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een **heilig volk** zijn. Dit zijn de woorden die u tot **de Israëlieten** moet spreken.

Er is niets veranderd. Het Nieuwe Testament geeft ons alleen dat waarvoor in het Oude Testament de basis al was gelegd.

Zoals we in Efeze 2 lazen, waren we ooit zonder Christus (de Messias) en vreemdelingen wat betreft de verbonden, maar nu zijn we burgers van Israël – net zoals Ruth en Rachab. Net zoals de ‘grote groep van mensen van allerlei herkomst’ uit Egypte (vreemdeling/buitenlander) en de geboren Hebreërs die uit Egypte trokken zich samen ‘Israël’ noemden; het heilige volk.

Exodus 12:38

Ook trok een **grote groep van mensen van allerlei herkomst** met hen mee, en kleinvee en runderen, zeer veel vee.

We zijn allen ÉÉN natie, ÉÉN lichaam.

Kolossenzen 3:15

En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in **één lichaam** geroepen bent; en wees dankbaar.

Naar welk lichaam wordt hier verwezen?

Efeze 3:6 (WV)

... namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot **hetzelfde lichaam** behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus (de Messias), door het Evangelie, ... (lees vs 4 ‘het geheimenis van Christus’)

Er is maar ÉÉN lichaam. Dus bestaat er niet zoiets als de kerk en Israël, als twee afzonderlijke entiteiten. Het gelovende deel van Israël *is* de kerk of beter gezegd de gemeente. En de heidenen zijn simpelweg geënt in diezelfde gemeente. Dat is wat door de Schrift onderwijst ...

Jesaja 56:3

Laat de vreemdeling die zich bij de HEERE (JHWH) gevoegd heeft, niet zeggen:
De HEERE (JHWH) heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden;
laat de ontmande niet zeggen:
Zie ik ben maar een dorre boom.

In het Oude Testament werd er niet over ‘kerk’ gesproken. Er was sprake van ‘qahal’ en dat betekent ‘samenkomst’. Het woord dat vertaald wordt als ‘kerk’ is in feite het Griekse woord ‘ekklesia’, wat ‘samenkomst’ of ‘gemeenschap’ betekent. Dit komt volledig overeen met het Oude Testament.

We weten dat Israël in het Oude Testament als ‘kerk’ werd beschouwd door de discipelen. Vele dispensationalisten (aanhangers van de bedelingenleer) hebben gezegd: “Israël is niet ‘de Kerk’ en ‘de Kerk’ is niet Israël”. Veel doctrines en eschatologie (de leer over het einde der tijden) zijn gebouwd op deze veronderstelling. Maar als je zelf de Schrift onderzoekt, zul je ontdekken dat Israël in het Oude Testament de ‘Kerk’ wordt genoemd. Stefanus vermeldt dit feit in Handelingen 7 wanneer hij zich verdedigt tegen de valse beschuldigingen dat hij de Wet van Mozes niet zou onderwijzen of doen. Kijk wat Stefanus zegt als hij verwijst naar Mozes;

Handelingen 7:38

Hij is het die in de woestijn tijdens “de samenkomst van het volk” (ekklesia) bij de Engel was Die tot hem sprak op de berg Sinaï, en bij onze vaders, en hij was het die de levende woorden ontving om die aan ons door te geven.

En in de vertaling van de NBG:

Handelingen 7:38 (NBG)

Deze is het, die in “de vergadering” (ekklesia) in de woestijn met de engel was, die tot hem sprak op de Sinai, en met onze vaders; en hij ontving levende woorden om die u te geven.

Stefanus verwijst duidelijk naar Israël in de woestijn als “de Kerk” (ekklesia). Stefanus was een **Joodse gelovige**. Hij begreep het Griekse gebruik om Israël “de Kerk” (ekklesia) te noemen doordat hij de Septuagint (LXX) gebruikte. Dat is de Griekse vertaling van het Oude Testament. Deze Griekse vertaling van het Oude Testament gebruikt dikwijls de term ‘ekklesia’ als verwijzing naar Israël. Er waren destijds gelovigen die vertrouwden op de Septuagint, en het Nieuwe Testament staat vol met citaten uit de Septuagint.

Door de Septuagint waren de mensen van de eerste eeuw goed op de hoogte dat het ware Israël de ‘kerk’ werd genoemd in de tijd van het Oude Testament, en dit begrip is nooit veranderd in de geschriften van het Nieuwe Testament. Het was pas honderden jaren later dat de theologische uitleg van de scheiding van de kerk en Israël werd uitgevonden en onderwezen. Ondanks dat het de Schriften tegenspreekt, verspreidde het zich en werd het bekend onder de term dispensationalisme.

Als gelovigen van nu dit zouden begrijpen en zouden inzien dat er geen verschil is tussen de terminologie van het Oude en Nieuwe Testament, dan zouden we werkelijk begrijpen dat we deel uitmaken van Israël – misschien niet volgens de bloedlijn, maar zeker door erop *geënt* te zijn. We moeten opmerken dat er een verschil is tussen vleeselijk Israël en geestelijk Israël. Paulus toont dit verschil in Romeinen 11.

Romeinen 11:23

En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten.

Enkelen uit Israël zijn afgerukt door ongeloof. Zijn zij dan nog steeds Israël? Ja, maar niet het geestelijke Israël zoals het van het begin bedoeld werd. Het is net als in de dagen van de eerste generatie onder Mozes.

Vergelijk dit eens met Hebreëen.

Hebreëen 3:14-19

Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden, terwijl er wordt gezegd:

Heden, als u Zijn stem hoort,
verhard dan uw hart niet, zoals in de verbittering.

Want hoewel sommigen die stem gehoord hadden, hebben zij Hem verbitterd, maar niet allen die onder leiding van Mozes uit Egypte waren getrokken. Op wie is Hij dan veertig jaar lang vertoornd geweest? Was het niet op hen die gezondigd hadden, van wie de lichamen zijn gevallen in de woestijn? En aan wie heeft Hij gezworen dat zij Zijn rust niet zouden binnengaan, **dan aan hen die ongehoorzaam geweest waren? Zo zien wij dat zij niet konden ingaan vanwege hun ongeloof.**

Let erop dat ongeloof de reden was dat ze niet konden ingaan, wat werd bevestigd door hun ongehoorzaamheid.

Hebreëen 4:1-2

Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, **terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is.** Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Wat was het Evangelie of het goede bericht dat zij hoorden? Het was dat **IEDEREEN** tot de Vader kan komen in geloof en gehoorzaamheid. Wat gebeurde er met hen? Het vers vervolgt:

Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.

Zelfs toen werd geloof nodig geacht door de Vader, net zoals nu. De Vader is dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. Zijn normen blijven steeds dezelfde. Hij verandert niet. Ditzelfde principe geldt voor de

heidenen. Zelfs als je fysiek geboren werd als een heiden, ben je door je wedergeboorte nu deel van Israël. Je bent een geestelijke Israëliet in de ogen van Jahweh. Je bent geënt op de edele olijfboom. Je bent nu burger van het echte Israël. Wat de cultuur waarin je je bevindt ook zegt of onderwijst; als je wedergeboren bent dan heb je het burgerschap van Israël ontvangen.

Door traditie werd ons zo lang geleerd dat we niet dezelfde opdracht kregen als de Israëlieten omdat we buitenlandse heidenen zijn. Werd jou dat ook onderwezen? Zo ja, kunnen we dit echt blijven geloven? De echte vraag is deze: nu we weten dat we een deel van Israël zijn, – Zijn kinderen en Zijn heilige volk – zouden we dan niet moeten doen wat van Israël gevraagd werd om te doen, gehoorzaam zijn aan wat het Woord van God zegt? Dit is de echte **BASIS** van wie wij zijn en dit **MOET** echt begrepen worden. Onthoud, Rom 10:12 ...

Romeinen 10:12

Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want Eén en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk voor allen die Hem aanroepen.

Hoe velen van ons werden niet onderwezen dat de Joden de Messias hebben verworpen en dat de Heer nu Zijn kerk bouwt door de heidenen? En zelfs dat de Heere de Wet afschafte. Zij die nu in het Koninkrijk willen komen, doen dit door zich aan te sluiten bij de heidenen. Maar, zoals we kunnen zien, is GELOOF ALTIJD de basis geweest. Het is steeds het geloof dat iemand bevestigt in de Heer en daarop volgt gehoorzaamheid aan Zijn Woord.

1 Petrus 1:23

u, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.

Het onvergankelijke zaad is niet het fysieke nageslacht van Abraham, maar zij die gehoorzaam zijn aan het Woord. Met Israël is altijd hen die in Zijn verbond wandelen DOOR geloof bedoeld. Onthoud dat wij een deel van Israël ZIJN en dat de Vader ons vertelt dat we Zijn persoonlijk eigendom zijn als we Zijn verbond houden.

Exodus 19:5

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij.

Let erop dat er niet staat dat ze Zijn persoonlijk eigendom zijn doordat ze afstammen van Abraham, Izaäk of Jakob, maar doordat ze Zijn verbond in acht nemen. Laten we het nog eens lezen.

Exodus 19:5-6

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

Ik hoor veel christenen vaak zeggen: De Heere heeft de Wet aan de Israëlieten gegeven om aan hen te bewijzen dat ze niet in staat waren om die te gehoorzamen. Er is NIETS dat verder afstaat van de waarheid dan dit. Laten we de woorden van Deuteronomium 30 eens lezen.

Deuteronomium 30:11

Want dit gebod, dat ik u heden gebied, is **niet te moeilijk voor u** en het is niet ver weg.

God zegt Zelf dat het niet te moeilijk is om ze te doen. Hoe kon de Wet worden gegeven om te bewijzen dat je die niet kon houden als Hij Zelf zegt dat het niet moeilijk is om die te volgen? Denk daar eens over na. Hoe kon de Vader Zijn volk veroordelen in het Oude Testament voor het niet houden van Zijn verbond ALS ze daar helemaal niet toe in staat waren? Is dat een liefdevolle God? Denk eens na over de woorden die we twee hoofdstukken later lezen.

Deuteronomium 32:45-47

Toen Mozes geïndigd had al die woorden tot heel Israël te spreken, zei hij tegen hen: Neem al de woorden waarmee ik u heden waarschuw, ter harte, zodat u uw kinderen gebiedt al de woorden van deze wet nauwlettend te houden. Want het is geen woord zonder inhoud voor u, maar het is uw leven. En door dit woord zult u de dagen verlengen in het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen.

DIT ZIJN GEEN LOZE WOORDEN! Toch zijn dit loze woorden geworden in de ogen van de hedendaagse Kerk. Ze zijn niet langer het LEVEN van de kerk (ekklesia) vandaag. De kerkganger van vandaag heeft ze opzij geworpen, ondanks dat ze het leven waren van CHRISTUS zelf. Hij is ons voorbeeld – niet ons excuus. Hij heeft ons geënt omdat we Zijn perfecte voorbeeld zouden navolgen en zouden wandelen als Hemelburgers – niet als burgers van de volken.

Het is ons gebed dat je mag beseffen dat JE EEN ISRAELIET BENT als je je leven aan Christus hebt gegeven en dat Hij ons oproept om in de wegen van Zijn Zoon te wandelen – om te wandelen in het eeuwig verbond. Wandelen in de Wet is niet je redding. Het is het bewijs en de vrucht van je redding.

Voor meer informatie over dit onderwerp, kijk dan naar onze studie: “[De fout van de bedelingenleer](#)”.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)